

Een autorit die je leven verandert

Theater Koen De Graeve en Tom Vermeir geven plankgas in 'Locke', een theateraal en muzikaal hoorspel gebaseerd op de gelijknamige film.

Locke.

Compagnie Cecilia

Op tournee tot 15/2, in september weer in Gent

★★★★☆

Met *Locke* leverde Steven Knight in 2013 een klein meesterwerk af. In zijn film volgen we Ivan Locke, die tijdens een eenzame autorit van Birmingham naar Londen via telefoontjes tracht te jongleren tussen iedereen die op hem wacht: de collega's op de bouwwerf, zijn gezin dat klaarzit voor een voetbalmatch en de eenmalige scharrel die op het punt staat te bevallen van Lockes buitenechtelijke baby.

Tom Hardy speelde de kalme, vertwijfelde man weergaloos: louter met zijn stem en mimiek sleurde hij je mee op een emotionele roetsjbaan. De hypnotiserende lichtreflecties van de straat maakten de film tot een zinderende roadtrip. Het slimme scenario van *Locke* maakt vooral

goed voelbaar hoe een heel mensenleven een andere afslag kan nemen tijdens één autorit.

Puppy-ogen

In de theaterbewerking van Compagnie Cecilia tossen Koen De Graeve en Tom Vermeir bij aanvang wie Locke speelt en wie de nevenpersonages. Op de première kroop De Graeve achter het stuur - met zijn diepe wallen en langzaam vochtig wordende puppy-ogen, die hier in close-up worden geprojecteerd, lijkt Lockes existentiële crisis hem op het gezicht geschreven. Een andere rolverdeling levert allicht een totaal andere voorstelling op. We zouden nog eens moeten gaan kijken.

Vermeir, met zijn hoofd verstopt achter het projectiescherm, mag zich in uiteenlopende accenten helemaal uitleven als Lockes collega's, zonen en minnares. Alleen wanneer hij zijn vrouw speelt, die net het slechte nieuws heeft vernomen van zijn overspelige nacht, zien we zijn ogen, wanneer hij Locke beschuldigend aankijkt

vanop een sofa naast het scherm.

Bijna uit de bocht

Het duurt even voor de voorstelling op dreef komt. Pas vanaf De Graeves close-up, na de wat knullige autobebelden bij het begin, kruipen we onder de huid van Locke. Regisseur Yahya terryn kiest in deze theateradaptatie - die een halfuur langer duurt dan de film - voor een meer explosieve aanpak dan het ingehouden origineel. Vier muzikanten, onder wie Johannes Verschaeve (*The Van Jets*), voorzien de autorit live van nerveuze beats en luid gitaargeweld.

Er is ook meer humor. Soms werkt dat (zoals de geestige scène in een Indiaas restaurant), maar in het koldereske laatste halfuur vliegt *Locke* bijna uit de bocht. Gelukkig komt de auto net op tijd weer op de juiste rijstrook terecht, zodat Lockes tragiek en de verscheurende keuzes die hij moet maken weer alle aandacht krijgen.

FILIP TIELENS

Koen De Graeve en Tom Vermeir. © kvde